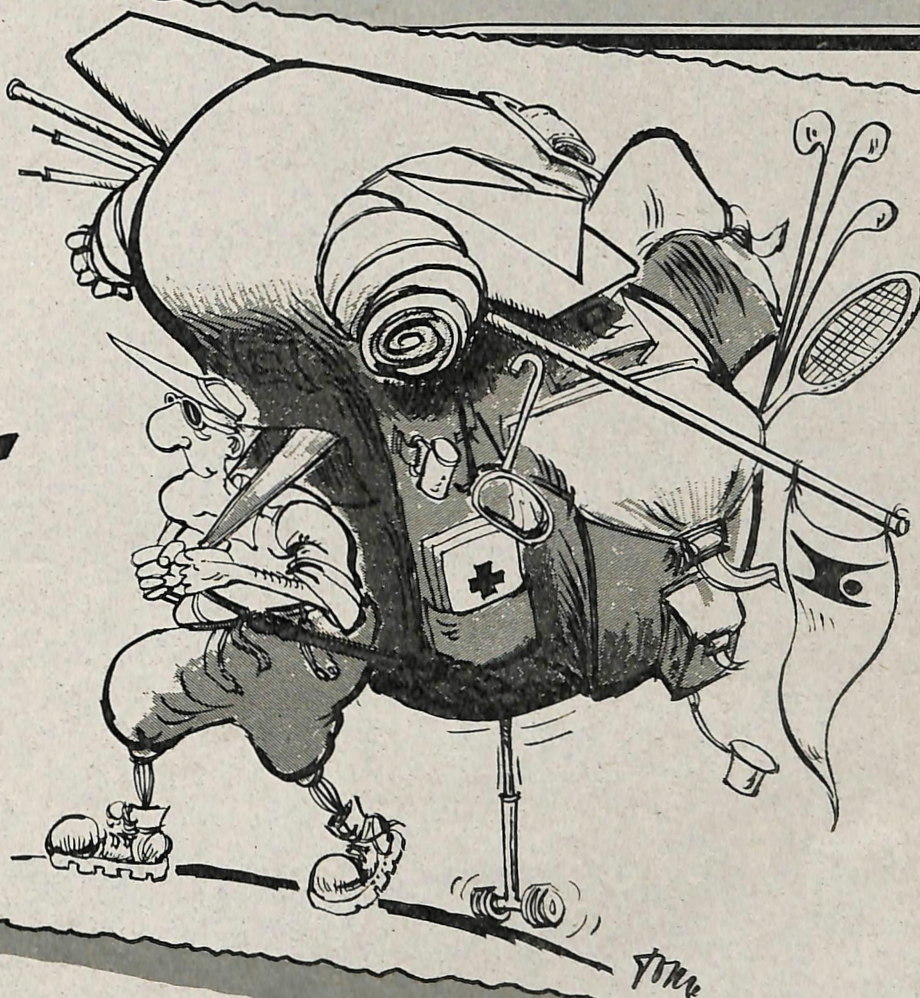

PRETTIGE
VAKANTIE

TOPAMBTENAAR BEWEERT DAT HUMANISME GEEN LEVENSOVERTUIGING IS

Het is alweer tientallen jaren geleden dat een bewindsman stelde dat het humanisme 'stenen voor brood' gaf. In de loop van de tijd is de overheid het humanisme steeds meer op voet van gelijkheid gaan behandelen met andere geestelijke stromingen (al valt op de verdeelsleutel wel eens wat aan te merken).

Groot was daarom de verbazing dat een topambtenaar van staatssecretaris De Jong (CDA) van Onderwijs op 12 juni j.l. verklaarde dat het humanisme geen levensovertuiging is. Het humanisme mag volgens hem op die term geen aanspraak maken omdat „het niet verder gaat dan het aardse leven en geen transcendentie of hiernamaals kent”.

Onbegrijpelijk dat in 1980 door een topambtenaar een dergelijk standpunt wordt verkondigd, en het hoofdbestuur heeft dan ook staatssecretaris De Jong om opheldering gevraagd: „... „wij verwachten dan ook van U een duidelijk afstand nemen van de kennelijk op 12 juni j.l. gedane uitspraken inzake het humanisme, omdat wij ons niet

kunnen voorstellen dat uw departement een ander standpunt inneemt inzake de gelijkberechtiging van de humanistische levensovertuiging dan de overige departementen.” Daarnaast heeft Tweede Kamerlid Van Kemenade (PvdA) vragen gesteld over deze merkwaardige zaak.

Dat met name op onderwijsgebied grote waakzaamheid is geboden, blijkt uit CDA-kamervragen over het openbaar onderwijs in Emmen. Hierin valt te lezen dat het CDA van mening is dat het strijdig met de grondwet zou zijn tegenstanders van het openbaar onderwijs in dat onderwijs te weren! Alsof het al niet erg genoeg is dat veel openbare scholen door tegenstanders worden bestuurd (CDA-wethouders voor

onderwijs), zouden nu ook de leerkrachten van het openbaar onderwijs rustig tegenstanders mogen zijn volgens het CDA. Gelukkig hebben de ministers Wiegel en Pais (beiden VVD) hier een stokje voor gestoken, omdat immers openbare functies voor iedere Nederlander open moeten staan (ongeacht godsdienst of levensovertuiging). Maar voor een goede functie vervulling in het openbaar onderwijs is het noodzakelijk dat de leerkrachten bereid en in staat zijn 'les te geven overeenkomstig de beginselen van het openbaar onderwijs', aldus de liberale bewindslieden.

Wij moeten als humanisten de door het CDA beoogde uitholling van het openbaar onderwijs tegengaan. Daarom is grote waakzaamheid geboden, zeker zolang een topambtenaar van Onderwijs zich openlijk diskriminerend over het humanisme uitlaat.

Rob Tielman

De vergadering van 30 mei was goedbezocht. Het was ook op de vooravond van de vergadering van de Verbondsraad waarin de kernbepaalingenverklaring aan de orde zou komen. Enkele leden betoogden nog eens dat ze het met de verklaring van afwijzing niet eens waren. Tevens kwam ter sprake dat dit hun humanist-zijn in de ogen van anderen niet zou mogen aantasten; er blijken mensen te zijn die de desbetreffende neigingen hebben.

Wat het hoofdbestuur betreft is het duidelijk dat het blijft gaan om gewaardeerde en gerespecteerde leden. Inmiddels weten we dat de Verbondsraad de verklaring van afwijzing van kernbepaaling (zie elders in dit blad) heeft aanvaard, maar tevens een commissie heeft benoemd om alsnog enige passages in de tekst onder handen te nemen en om duidelijk te maken dat er een gerespecteerde afwijzende minderheid is. Nog een onderwerp van meerderheid en minderheid is de boycot, althans wat de toepassing betreft. Het is niet geheel uitgezocht maar wat zich aftekent is dat degenen die tegen boycot Zuid-Afrika zijn, vóór boycot Olympische Spelen kunnen zijn, en omgekeerd. En dat het voor Iran (om bij de actuele kwestie te blijven) weer anders kan liggen. Hieruit volgt wel dat de mogelijkheid van boycot als zodanig niet wordt verworpen, maar dat het om de toepassing gaat. De discussie over dit onderwerp in de „Humanist” (Bolkenstein en Den Broeder) wordt daar voortgezet.

Misschien vragen sommigen zich af, waarom zulke „politieke” onderwerpen in het HV worden besproken. Het HV groeit nu eenmaal en het humanisme is een levensovertuiging die (gelukkig) verschillend wordt uitgewerkt. Daarom hoort het HV ook niet bij één politieke partij, maar staat het in een wisselwerking tot een aantal partijen. Maar die wisselwerking mag niet voorkomen dat brandende kwesties van existentieel belang (onze samenleving; de morele wereldorde) uit de weg gegaan zouden moeten worden. Die zijn in hoofdlijnen niet alleen zaak van politieke partijen maar ook van het HV, én van de kerken.

De groei in betekenis en belang van het HV leidt ook tot nieuwe overlegsituaties met de kerken. Er is een commissie kerkelijke opleidingen bij het Ministerie van Onderwijs. Daar komen wij in. Voorts is er de vroeger reeds gemelde kontaktkommissie met de Raad van Kerken. Die is nu samengesteld. Wij hebben 5 leden aangewezen, en daarbij Humanitas opgenomen. De Raad van Kerken heeft eveneens 5 leden aangewezen. Het fonds Gemeenschappen dat wij hebben gevormd om gemeenschapsactiviteiten te financieren die men uit het eigen contributie-aandeel niet kan doen, heeft nagenoeg geen aanvragen ontvangen. Er is ruim 40.000 gulden in de pot en er werd nog geen f 400,— aangevraagd. Waarschijnlijk moet de zaak nog wat inlopen, maar duidelijk lijkt wel dat er terecht een marge van gelden wordt aangehouden tussen het hoofdbestuur en de gemeenschappen in. Deze marge kan dan door of de een of de ander worden gebruikt en behoeft dan niet (we hebben nog te veel te doen) ergens op een spaarrekening te blijven sluieren.

Het hoofdbestuur breidt zich uit (de Verbondsraad heeft enkele leden bijbenoemd) maar toch willen sommige taakgroepen niet altijd even goed lopen. Juist daarom wordt die uitbreiding ook wel gezocht. Maar er is meer aan de hand: je hebt niet altijd ingespeelde mensen in alle taakgroepen, waarvan de voornaamste oorzaak ligt in een soms sterke wisseling van bemanning inclusief functionarissen. De groep raakt dan zijn greep op zaken kwijt. Zo is het op 't ogenblik gesteld met de taakgroepen Wetenschappelijk Werk en Publiciteit. Het heeft uiteraard de aandacht dat er bestuurlijke versterking wordt aangebracht. De taakgroep Wetenschappelijk Werk heeft bovendien een nieuwe deeltijdse functionaris in Frans Bus. Voor de taakgroep Publiciteit loopt er een sollicitatieprocedure.

We besteden de laatste tijd aandacht aan de zelfdding en aan het recht daartoe, dat volgens ons in beginsel kan bestaan doch in de wet wordt ontkend. Hier iets op gang brengen kost ook meer moeite dan was voorzien. Je kunt o.a. niet wijd bekend maken dat je meent dat zo'n recht bestaat en dan geen hulp bieden. Maar wie hulp biedt is strafbaar. Hoe kom je hieruit? Het project wordt voortgezet.

rekenschap

humanistisch tijdschrift voor wetenschap en cultuur

In het zojuist verschenen juninummer: ONTLUISTERING VAN EEN SPEKTAKELSTUK

Redactioneel commentaar naar aanleiding van de Olympische Spelen in Moskou (door Dr. Ir. E. A. Muijderland)

MILITAIRE RESEARCH EN ONTWIKKELING, DE MOTOR VAN DE BEWAPENINGSWEDLOOP

Een groot deel van de nieuwe wapensystemen ontstaat niet in antwoord op een vraag, maar wordt ontwikkeld in defensielaboratoria en onder grote druk verkocht aan de militairen. Aan de hand van veel cijfermateriaal wordt op indrukwekkende wijze het proces achter de bewapeningswedloop en de verschillende gevolgen voor mens en wereld inzichtelijk gemaakt. De konklusie kan geen andere zijn: militaire research en ontwikkeling dienen geen goed doel! (door drs. F. Koopmans)

LEERLINGGERICHT ONDERWIJS

Beschrijving van en kritiek op humanistische visies op onderwijs, met name de ideeën van Maslow en Rogers worden aan de orde gesteld. (door dr. J. Szczepanski)

LEVEN

In het kader van de dialoog tussen humanisten en marxisten een bijdrage van de directeur van het Sociologisch en Filosofisch Instituut van de Poolse Academie van Wetenschappen (door P. Krug)

WIJSHEIDSGESTALTEN IN DICTERWOORD; ONDERZOEK NAAR DE INVLOED VAN SPINOZA OP DE NEDERLANDSE LITERATUUR

Boekbespreking van het gelijknamige werk van Henard (door dr. B. W. Schaper)

35 JAAR VREDESSTRIJD: EEN REPORTAGE

Bespreking van Neumanns werk „Lansen en Snoeimessen, Ontwapening en Wapenbeheersing van 1945 tot 1978”

REKENSCHAP: DE MOEITE WAARD!

Bestel nu het juninummer, of beter nog: neem een abonnement - u ontvangt dan gratis het juninummer!

BON kan ongefrankeerd verzonden worden aan: REKENSCHAP, Antwoordnr. 2181, 3500 VB Utrecht

Naam:

Adres:

Postcode: Plaats:

☐ wenst een abonnement op REKENSCHAP à f 32,50 per jaar (voor studenten: f 25,-) en ontvangt als welkomstgeschenk GRATIS het juninummer

☐ wenst alleen het juninummer van REKENSCHAP (f 8,50)

WACHT MET BETALEN OP ONZE AKSEPTGIROKAART

Humanist

Eindredakteur: Hes van Huizen

Humanist is een uitgave van het Humanistisch Verbond Oudegracht 152, Utrecht Redaktieadres:

Postbus 114, 3500 AC Utrecht Telefoon: 030 - 318145.

Abonnementsprijs voor niet-leden f 20,- per jaar t.n.v. Humanistische Pers postgiro 58, Utrecht.

Gedrukt op kringlooppapier bij Brouwer Offset bv, Utrecht.

Workshop Radicaal Humanisme

Met 8-14 humanistische jongeren tot 35 jaar willen we een programma opstellen en uitvoeren over maatschappelijke en persoonlijke onderwerpen in de week van 2 tot 9 augustus.

Thema's bijvoorbeeld: geweld, actiegroepen, anarchisme, humanistische psychologie, relaties en communicatie. Daarnaast zijn er mogelijkheden voor eenvoudige oefeningen in discussiëren, luisteren, samenvatten enz. en natuurlijk ontspanning in Amersfoort en omgeving. Kosten: uitsluitend eten en drinken. Plaats: een woonhuis in Amersfoort.

Inlichtingen: Peter Visser 020 - 418098 en Frank de Mink: 033 - 620960 of 010 - 635031 (werk)

DE WARMTE IN HET VERBOND HV MOET NAAST BESCHOUWING MEER AANDACHT BESTEDEN AAN BELEVING

“Ondek de warmte in uzelf en u zal de warmte in anderen ontdekken...”. Zo eindigt Rob Tielman zijn commentaar op de klacht over het gebrek aan warmte in het HV in de 'Humanist' van 15 april j.l.

Erna Kunz-Schmidt onderschrijft van harte de wens dat dit proces in brede kringen binnen het HV tot stand komt. Het gaat alleen niet zo gemakkelijk als het artikel van onze voorzitter doet vermoeden.

Je kunt jezelf niet zomaar even omturnen tot warmtebron die nog kan uitstralen ook. Het is een langdurig gevecht met jezelf en zeker voor de oudere humanist die zijn leven lang heeft geleerd de menselijke rede als hoogste goed voor het ontdekken van waarheid en voor het aankweken van zedelijk normbesef te zien. Het is echter ook een moeizame strijd tegen een rationalistisch Westers cultuurpatroon, aan de opbouw waarvan humanistische denkers en bewegingen in de loop van de eeuwen zelf vele stenen hebben bijgedragen.

Naast het vele goede dat dit cultuurpatroon ons heeft gegeven en ons nog dagelijk geeft, heeft het ook essentiële behoeften en eigenschappen van de mens geleidelijk steeds meer verwaarloosd!

Nauwelijks bewust van warmte.

Zo zijn er zich veel mannen in onze maatschappij nog maar nauwelijks van bewust dat ze warmte in zich hebben. En zijn ze dat wel, dan is hen in hun jeugd nooit geleerd ermee om te gaan. Veel oefenterrein in latere levensfasen hebben ze evenmin.

In de werksituatie wordt in zg. mannelijke beroepen het tegendeel gevraagd. De omgangsvormen tussen mannen in de vrije tijd laten het maar zeer beperkt toe, want je wordt door je vrienden al gauw met achterdocht bekeken, als je je zou gaan gedragen zoals je wordt ingegeven door je menselijke warmte en spontaniteit.

Toon je als man warmte tegenover een andere vrouw dan de jouwe, dan word je al gauw van oneerbare bedoelingen beticht. Zelfs bij eigen vrouw en kinderen – waar de buitenwereld je niet ziet – kun je je warmte maar ten dele kwijt, want ook daar moet je je mannenrol vervullen.

Voor vrouwen ligt de zaak iets gemakkelijker, maar ook zij zijn gebonden aan Westerse kodes in omgangsvormen die te weinig ruimte laten voor alle warmte, spontaniteit en emotionaliteit die de mens – zeker als kind nog – in zich heeft.

Maar als kind leer je al deze kodes en rollen als vanzelfsprekend te accepteren en om die – ook mentaal – weer af te lezen kost de wat oudere mens de rest van zijn leven, als hij het daarmee nog haalt!

Toevlucht in groepen

Zolang de meerderheid nog tegenwerkt in dit opzicht en eigen generatiegenoten zijn vastgeroest in afstandelijk gedrag, zul je als oudere je toevlucht moeten nemen tot wat besloten groepen waar het eksperimenteren met nieuwe rollen gezamenlijk met vallen en opstaan wordt geoefend en waar je niet wordt misverstaan of belachelijk gemaakt. Zo'n omgeving kan dan een

voorlopig „tehuis” worden waar je nieuwe aspecten van jezelf leert kennen en later leert meer jezelf te zijn in contact met anderen. Jammer genoeg – maar begrijpelijk – slaat de weegschaal in sommige groepen door naar de andere kant en worden rationalistische en intellectuele inbreng en minder persoonlijke omgangsvormen als verdacht en niet menswaardig gezien.

Jammer genoeg ook leer je binnen zo'n groep meestal niet hoe je weer een brug moet slaan naar de buitenwereld en hoe je op gekontroleerde manier met warmte, emoties en spontaniteit moet omgaan, afgestemd op de situatie waarin je je op een zeker moment bevindt. Sommigen die wel al hebben geleerd de warmte in zichzelf te ontdekken en in hun gedrag te tonen, blijken door die ongecontroleerdheid na verloop van tijd even machteloos en inkapabel tot fleksibel handelen te zijn als rationalisten.

Jongeren dreigen meer dan ooit tussen wal en schip te raken. Opgevoed door ouders die meestal nog traditionele rollen en kodes hanteren, in een tehuis waar de gezinsleden in hun vrije tijd zo nodig van de ene activiteit naar de andere moeten hollen, inklusief de kinderen, of waar de TV's avonds heer en meester is, vinden zij in het gezinsleven in het algemeen te weinig plaats en tijd voor het ontvangen en geven van warmte. En ieder mens, jong of oud, zal eerst in zijn leven warmte moeten hebben ontvangen om te kunnen afgeven.

Ook voor jongeren moeilijk

Gelukkig is de „jeugdkultuur” in dit op-

zicht al heel wat verder gevorderd dan die van de ouderen en vele jongeren vinden en geven eerder warmte bij jeugdgroepen dan in het ouderlijk tehuis.

Maar ook vele jongeren weten de brug naar de kille buitenwereld niet meer te slaan. Zij vermijden dan zoveel mogelijk de contacten ermee en schuiven verantwoordelijkheden daarbinnen zo lang mogelijk van zich af. Enkelen ook gaan die buitenwereld agressief te lijf, waardoor haat en verbittering geleidelijk de overhand krijgen en de zo moeizaam verkregen gevoelens van warmte wegdrücken. Tot ook zij niet meer in staat zullen zijn zelfs binnen de eigen groep nog warmte uit te stralen...

Toch is dit alles nog geen reden om het kind maar met het badwater weg te gooien, zoals rationalisten binnen en buiten het HV plegen te doen en dan schamper wijzen op excessen van de „nieuwe mode”.

Deze excessen konden alleen maar ontstaan als een (te heftige) reactie op een cultuur die irrationele eigenschappen van de mens eeuwenlang heeft trachten te verdonkeremanen uit angst voor de negatieve aspecten ervan.

Overigens heeft de struikvogelpolitiek van de ontkenning van menselijke eigenschappen en behoeften ook in dit opzicht gefaald als middel om een greep te krijgen op de negatieve kanten ervan!

Weerstanden te groot

Het HV heeft zeker voldoende enthousiaste mensen die met overtuiging aan deze „nieuwe mode” meedoen. Maar dan wel noodgedwongen grotendeels buiten het HV, omdat de weerstanden erbinnen te groot zijn, je bovendien in alle geledingen steeds weer stuit op leden met afstandelijk gedrag die helemaal geen raad weten met getoonde warmte of op bestuurs- en kaderleden die een andere aanpak van activiteiten maar „eng” vinden. Andere enthousiasten fungeren wel binnen het HV,

Op het kantoor van de Humanistische Stichting voor Huisvesting van Bejaarden (HSHB) gelegen aan het Johannes Vermeerplein 1, (dichtbij het Museumplein) komt binnenkort, wegens pensionering van de huidige functionaresse, de plaats vrij van

HOOFD KONTRIBUANTEN-ADMINISTRATIE (M/V)

De HSHB houdt zich bezig met het bouwen en exploiteren van verzorgingstehuizen en woningen voor buitenkerkelijke bejaarden. Ons werk wordt gesteund door ruim 30.000 kontribuanten.

De twee medewerkers van de afdeling kontribuanten-administratie verrichten vanzelfsprekend veel administratief werk, maar dienen ook de vele, meest oudere, bezoekers informatie te verstrekken. Ook beantwoorden zij zeer vele vragen, die per telefoon gesteld worden.

De nieuwe medewerkster, die wij zoeken zal uiteraard kantoor-ervaring moeten hebben, heeft een vriendelijk en behulpzaam karakter en moet in staat zijn het administratieve werk met haar assistente gestroomlijnd te doen verlopen.

Het salaris zal liggen tussen f 2.609,- en f 3.378,- bruto per maand.

Indiensttreding 1 september of 1 oktober 1980.

Sollicitatiebrieven met vermelding van opleiding en ervaring en een recente pasfoto worden gaarne ingewacht bij de directie op onderstaand adres.

Voor nadere inlichtingen: telefoon 020 - 71 11 12 (mevrouw van der Pol-Dekker)

HUMANISTISCHE STICHTING voor HUISVESTING van BEJAARDEN
Johannes Vermeerplein 1
1071 DV AMSTERDAM.

maar dan meer in groepsverband als „een staat binnen de staat” zoals één van onze oudere leden het kernachtig uitdrukte toen we spraken over de plaats van jongeren binnen het Verbond.

De genoemde weerstanden, die er ook voor zorgen dat organisatorisch gezien „warmere” groepsactiviteiten – zoals het begeleiden van processen van mentaliteitsverandering – niet of zeer moeizaam van de grond komen, bestaan zowel landelijk als binnen de lokale gemeenschappen. Pogingen ertoe krijgen weinig kans van slagen door het ontbreken van voldoende morele en financiële steun en het uitblijven van voldoende trainingsmogelijkheden voor vrijwilligers die zich hiervoor willen inzetten.

Met hun onwil, onbegrip en angst voor het onbekende laten de rationalisten de initiatiefnemers binnen het HV steeds weer in de kou staan!

Meer aandacht voor beleving

De inhoud van de Beleidsnota die de afgelopen maanden in discussie is geweest geeft ook niet veel hoop op spoedige verandering; de hele problematiek wordt er niet eens in aangeroerd! Denkt men werkelijk buitenkerkelijken en vooral de jongeren daaronder met uitsluitend rationaliteit binnen zijn poorten te kunnen halen en te houden?

Verschillende mensen uit de lokale gemeenschappen hebben er tijdens de discussiedagen en in schriftelijke commentaren m.i. terecht op gewezen dat het Verbond eerst maar eens naar zijn eigen identiteit moet zoeken en dat daarin meer aandacht moet komen voor de beleving, naast de beschouwing.

Meer aandacht voor de beleving houdt in, dat ook humanisten onderling meer over hun belevingswereld moeten leren praten. Dat zal velen niet meevallen: het is mij altijd opgevallen dat humanisten in discussies bij voorkeur praten in abstracte termen, maar zichzelf als voelend mens zoveel mogelijk „buiten schot” trachten te houden. Je kent mensen in het Verbond al sinds jaren en toch ken je ze niet echt. Ligt daarin niet juist de gemiste kans om een begin van warmte bij elkaar te ontwikkelen?

Ligt daarin ook niet tegelijk het werkelijke verwijt van „de gewone man” die vindt dat humanisten te hoogdravend praten?

Abstracties – en afstandelijke omgangsvormen – zijn immers de beste verdediging om je eigen gevoelens niet prijs te hoeven geven!

Willen we werkelijk de warmte bereiken, dan zullen we onszelf eerst ernstig bewust moeten worden dat wij als potentieel volledig mens grondig in de revisie moeten. Een herbezinning over de grondslagen voor een eigentijds humanisme is dan tevens onontkoombaar. ¹⁾ En daarop zal dan het toekomstige beleid van het Verbond moeten worden afgestemd.

Erna Kunz-Schmidt

1) In het boek „De Zwembadmentaliteit” (Querido, 1979) geeft Andreas Burnier een goede beschrijving van deze kulturele ontwikkeling met zijn voor- en nadelen. Ook biedt het boek m. i. vele filosofische en psychologische aanknopingspunten voor herbezinning op de grondslagen voor een eigentijds humanisme. Men deze met name de artikelen: „Technocultuur en Tegencultuur” „Het Rationalisme als Cultuurneurose” „Van masculinistische naar humane Wetenschap”.

RECONVERSIE

van oorlogs- naar vredeseconomie

Bij de werkgroep voor Ekologie, Pacifisme en Socialisme (kortweg WEPS genoemd) verscheen kortgeleden een brochure getiteld „Reconversie, van oorlogs- naar vredeseconomie”.

Reconversie een moeilijk te vertalen begrip, omvat de ontmanteling van de wapenindustrie en het creëren van nieuwe economische en politieke structuren, die meer in overeenstemming zijn met de noden van de internationale gemeenschap. Ook bij de vakbeweging heerste lange tijd de opvatting dat het ombouwen van de wapenindustrie de werkgelegenheid in gevaar zou brengen. Het tegenovergestelde blijkt het geval te zijn. Officiële Amerikaanse bronnen geven b.v. aan, dat geld dat wordt geïnvesteerd in onderwijs tweemaal zoveel arbeidsplaatsen oplevert als geld, dat in de militaire sektor wordt geïnvesteerd.

In het eerste gedeelte van deze brochure wordt dieper ingegaan op het begrip reconversie en wordt aandacht besteed aan de planning en technische mogelijkheden van reconversie en de moeilijkheden waarop men stuit bij realisering van een en ander.

Het tweede gedeelte van de brochure behandelt de pogingen van het personeel van de in Engeland gevestigde multinational „LUCAS Industries” om reconversie in de praktijk te brengen.

Deze beknopte maar interessante brochure „Reconversie” is te bestellen bij WEPS, Postbus 385 te Amsterdam. Prijs f 2,50.

Sophia

Voor het ACADEMISCH ZIEKENHUIS ROTTERDAM

Het SOPHIA KINDERZIEKENHUIS vormt samen met het ZIEKENHUIS DIJKZIGT het ACADEMISCH ZIEKENHUIS ROTTERDAM. In het Sophia Kinderziekenhuis kunnen 240 kinderen, in leeftijd variërend van 0 tot 16 jaar, verpleegd worden. Het aantal personeelsleden bedraagt ca. 950.

wordt gevraagd

EEN GEESTELIJK VERZORGER

voor 6/10 werktijd, die aldaar werkzaam zal zijn in gemeenschappelijke opdracht van de Kerken en het Humanistisch Verbond.

De aanstelling geschiedt onder auspiciën van de interlevensbeschouwelijke Stichting voor de Geestelijke Verzorging in de Ziekenhuizen en vindt plaats in overleg met bestuur, directie en staf van het ziekenhuis.

De gedachten van de benoemingscommissie gaan uit naar iemand, die in staat is tot goede contactlegging, ook non-verbaal, met kinderen tot de leeftijd van 15/16 jaar.

Hij/zij moet ook de vragen van ouders van de in het ziekenhuis opgenomen kinderen geestelijk tot zich toe kunnen laten, in gesprek kunnen komen met de staf- en personeelsleden, willen deelnemen aan de toerusting en vorming van degenen, die in het ziekenhuis komen werken of hun opleiding ontvangen en bereid zijn tot overleg en samenwerking met de andere disciplines in het ziekenhuis.

Er wordt gedacht aan iemand, die een meerjarige ervaring heeft als geestelijk verzorger in een ziekenhuis en die een klinisch pastorale training gevolgd heeft, doch niettemin bereid is supervisie te ontvangen gedurende een bepaalde periode.

Nadere informatie kunnen worden gegeven door:

Mevrouw C. P. Breugem, verpleegkundig directeur, tel. 010 - 656566.

Sollicitaties kunnen worden gezonden aan:

STICHTING GEESTELIJKE VERZORGING IN ZIEKENHUIZEN, BEJAARDENHUIZEN EN VERPLEEGINRICHTINGEN

t.a.v. De Heer Drs. L. J. S. Rogier
Postbus 70, 3000 AB ROTTERDAM.

Overpeinzingen van een vergrijsd humanist

Onlangs kreeg ik in handen een boekje met spreken van Lao Tse, Chinees wijsgeer uit lang vervlogen tijden. Een daarvan heeft mij aan het denken gezet. Zij luidt als volgt: *Wie kennis vergaart, neemt toe; wie peinst, neemt af. Hij neemt steeds meer af, tot hij het Nietsdoen heeft bereikt. Niet-doende, verricht hij veel. Het Rijk bereiken kan hij alleen doordat hij niet handelt.*

Ik had er nogal wat moeite mee. Bedoeld wordt klaarblijkelijk, dat men bewust moet aansturen op een steeds meer inperken van zijn handelen om zich aldus voor te bereiden op het volstrekke Niets. Het lijkt mij een wat egocentrische instelling, goed voor een wijsgeer, die zich om materiële dingen niet veel hoeft te bekommeren en zich geheel los maakt van zijn omgeving. Ik keer het liever om: met het ouder worden zien wij ons in onze activiteiten steeds meer beperkt; peinzen kan ons helpen de daardoor ontstane leegte wat op te vullen. Tegelijk kan het ons leren deze gang van zaken als natuurlijk en onafwendbaar te aanvaarden.

Dit was niet de enige bedenking, die ik tegen de spreuk in mij voelde opkomen. Wat kan hij bedoelen met zijn uitspraak: wie peinst, neemt af. Zo op het eerste gezicht zou men zeggen, dat zich door peinzen nieuwe gedachten vormen. Maakt het dan veel verschil, of men deze gedachten verkrijgt door eigen nadenken dan wel door kennis te nemen van de uiteenzettingen van anderen?

Dieper nadenken bracht mij echter op het juiste spoor.

Door peinzen kan men er toe komen hoofdvragen bij zaken te onderscheiden. De leeftijd der zeer sterken bereikt hebbende, zal men tot het inzicht komen dat veel van de vergaarde kennis tot overbodige ballast is geworden. Veel van wat men in de loop der jaren geleerd heeft, is in de put der vergetelheid terecht gekomen. Een ander deel heeft zijn waarde voor het heden verloren. Bijzonderheden van aan de orde komende vraagstukken interesseren mij steeds minder. Laten de jongeren daarop hun krachten maar beproeven. Ik zie de problemen liever in een wat breder perspectief, heb meer belangstelling voor de ontwikkeling op langere termijn dan voor de zorgen van het heden.

Wat mij vooral bezig houdt, is de vraag, waar het met de wereld heen gaat. Het beeld is niet bepaald opwekkend. Er is in de laatste eeuw ongetwijfeld vooruitgang geboekt, maar het ideaal, waarvan wij droomden, is niet veel dichterbij gekomen. De materiële welvaart in de westelijke wereld is belangrijk gestegen; bittere armoede kent men daar nauwelijks nog. Door de grotere solidariteit konden de arbeiders hun positie verbeteren, waardoor hun de weg geopend werd naar een ruimer levenspatroon. Maar de economische structuur bleef praktisch ongerept.

Voormalige koloniën werden onafhankelijk. Maar vele van de nieuwe staten en staatjes weten met de pas verkregen vrijheid nog niet goed raad. Zij werden deels afhankelijk van een nieuw soort imperialisme (zowel van kommunistische als van kapitalistische aard) of vielen ten prooi aan despotisme, onderdrukking en uitbuiting van de massa door een heersende klik. Weer andere gingen elkaar bevechten, al dan niet met steun van grote mogendhe-

den. Vandaar telkens weer vluchtelingenproblemen. Daarbij dan nog natuurrampen, gepaard met hongersnood en ontstellende armoede. Allereigen hevigste spanningen, die ook het Westen niet onberoerd laten.

En dit alles overschaduwd door de gespannen verhouding tussen NAVO en het Warschau-pact en tussen Rusland en China, zomede door de dreiging vanuit de ontwakende Moslim-wereld.

Het is overigens niet alleen het oorlogsgeweld, dat beschavingen te gronde richt. De oorzaken kunnen ook liggen in interne spanningen en het inslapen van de publieke geest. Een gevaar van deze aard bedreigt thans het Westen.

Dit schrijvende, kwam mij in gedachten een woord van Oscar Wilde: de toekomst is wat kunstenaars zijn. De huidige kunst is uit dit oogpunt weinig moedgevend; zij is weinig op de toekomst gericht, daargelaten dan wat idiote science-fiction verhalen. In de wereld van toneel, film en televisie wordt nogal eens teruggegrepen op het oude. Voor de rest is het vooral geweld en ellende, levensmoeheid en dikwijls smakeloze humor, die ons worden opgediend, al zijn er gelukkig ook weldadig aandoende uitzonderingen.

Wij zongen van al geesteslicht en wetensmacht, aan het zwoegend volk te geven. Maar te velen zoeken het in ruimere voorziening met materiële goederen, die het gemak dienen, en in veelal nogal platvloers vermaak. In deze konstatering ligt geen verwijt. Geestelijk leven komt niet aangevaaid. Daarbij komt nu nog, dat het onder zware druk staat van de verwarring, die overal in de wereld valt waar te nemen, van de omvangrijke werkloosheid en van toenemende arbeidsongeschiktheid, ook on-

Prof. mr. in 't Veld (85) is voor veel oudere lezers ongetwijfeld geen onbekende. Zo was hij o.a. voorzitter van Humanitas, enige jaren hoofdbestuurder van het Verbond en van 1948 tot 1952 was hij minister van Wederopbouw en Volksverhuizing. Tot 1970 was de heer in 't Veld lid van de Raad van State. Hij heeft daarnaast nog vele boeken op zijn naam staan, bijvoorbeeld „Beginselen van behoorlijk bestuur” waarvan vorig jaar een herziene druk verscheen. In de „Humanist” van 15 maart j.l. besteedden wij aandacht aan dit boek.

Overpeinzingen van een vergrijsd humanist, is de tweede in een serie van zes bespiegelingen. De eerste aflevering publiceerden wij in de „Humanist” van 1 maart jl.

der de jongeren. Het vertrouwen in de toekomst, waarop een levende cultuur moet steunen, wordt daardoor ernstig ondermijnd.

Met de wetensmacht lijkt het iets beter gesteld. Het intellectuele peil is belangrijk gestegen. Velen voelen in zich de drang om hun tekort aan kennis door bezoek aan avondschool of moeder-mavo wat bij te spijkeren. De politieke partijen dragen veel bij tot grotere bewustwording. Omroepverenigingen en pers verstrekken op ruime schaal voorlichting over alles, wat zich in de wereld afspeelt.

Maar wanneer wij spreken van wetensmacht, bedoelen wij iets meer dan algemene vorming. Dan gaat het om de kennis, welke vereist is om de onderneming, waarin men werkzaam is, mee te besturen. Van de behoefte om zich deze kennis te verwerven, blijkt tot dusver maar weinig, althans bij de brede massa der arbeiders. Dat hierin verbetering kan komen door de Ondernemingsraad los te maken van de directie, valt zeer te betwijfelen. Nog meer zal deze dan als zijn taak zien het waken voor de belangen der arbeiders. Dit lijkt mij meer een taak voor de vakbeweging. Wil men echt streven naar medezeggenschap, dan zal de ondernemingsraad moeten worden tot een bestuur, waarin directie en vertegenwoordigers van het personeel gezamenlijk zich buigen over de beleidsvragen, waarvoor de onderneming zich gesteld ziet. De noodzaak daarvan klemmt te meer, nu de westelijke wereld te maken krijgt met een dreigende energie-krisis, aantasting van het milieu en een verschuiving in de internationale arbeidsverdeling. Vooral de industrie en de landbouw komen daardoor voor moeilijke aanpassingsproblemen, die slechts door gezamenlijke inspanning kunnen worden opgelost.

Wij zongen ook van de komende schone dag, waarop het volk zijn boeien zou breken. Vele boeien zijn gebroken; vooral kerkelijke banden zijn verslapt. Maar wat is het resultaat? Het normbesef verloor zijn grond, waardoor een geestelijk nihilisme dreigt te ontstaan. Een begin zien wij reeds in verruwing en het losbreken van agressieve driften in allerlei vorm. Drugverslaving en alcoholisme nemen bedenklijke vormen aan. Baldadigheid, vandalisme, terrorisme, inbraken, roofovervalen zijn aan de orde van de dag. Onveiligheid op straat houdt velen ervan terug 's avonds uit te gaan.

Dit alles behoeft nog niet te leiden tot een pessimistische kijk op de verdere ontwikkeling. Er zijn ook belangrijke tegenkrachten werkzaam. Maar het ontbreekt nog te veel aan het besef, dat vóór alles nodig is een ombuiging van de mentaliteit. Wil West-Europa op de uitdaging, waarvoor het komt te staan, een passend antwoord geven, dan komen wij er niet met een mentaliteit, gegrond op zelfzucht, groeps- en nationaal egoïsme, gemakzucht en genotzucht. Wat wij behoeven, is een sterke, gezonde en evenwichtige geest, gekenmerkt door besef van verantwoordelijkheid en veel creatieve activiteit.

In dit proces heeft het humanisme een onmisbare taak te vervullen. In volgende bespiegelingen hoop ik nader daarop in te gaan.

Mr. J. in 't Veld

Van de gelegenheid wil ik gebruik maken om mijn waardering uit te spreken over vorm en inhoud van de Humanist, dus over het redactionele beleid, b.v. over de plaatsing van het anti-alkoholstuk.

Het zou onhumanistisch zijn indien wij nooit een geluid laten horen over de 340 verkeersdoden en de duizenden gewonden die ieder jaar onnodig en vaak onschuldig als slachtoffer vallen van mensen die hun menselijke waardigheid te grabbelen gooien door alcohol met autorijden te combineren.

H. T. Sie Dhian Ho (Hengelo)

Een vreemde eend in de bijt

Ik wil hierbij enige regels citeren uit het citaat van de heer Kater in de „Humanist” van 1 april en het volgende opmerken.
„Wij dienen als humanist de levenswijze van alle mensen in elk opzicht te respecteren.”

Dat is typerend humanist zijn, maar... moeten wij ook het kwaad, elk weldenkend mens weet dat, respekteren?

We moeten er een oplossing voor vinden, doch respektieren; neen.

Denk daar eens over na, wat voor konsekwenties zal dat geven?

D. L. Beck (Nijmegen)

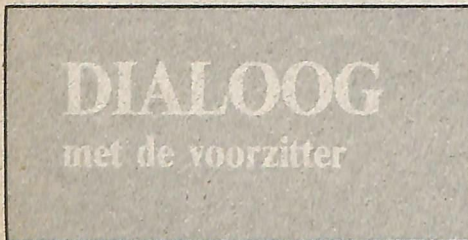
Een vreemde eend in de bijt (2)

Het naschrift van Hes van Huizen op mijn ingezonden stuk in de Humanist van 1 april over de m.i. aanvechtbare propaganda die in ons Orgaan voor de Algemene Nederlandse Geheelonthoudersbond (ANGOB)

Leve de vooruitgang

Op grote schaal kom je het zogenaamde „doemdenken” tegen: veel mensen zien het niet meer zitten en wachten op de ondergang van de mensheid. Hoe zit het met de humanisten die toch van oudsher vooruitgangsdenkens zijn?

Inderdaad heerste in de humanistische traditie een denken wat je vooruitgangsgeloof zou kunnen noemen. Er werd een soort natuurwet verondersteld waardoor de mensheid noodzakelijkerwijs vooruit zou gaan. In de afgelopen eeuwen werd de

groei van natuurwetenschap en techniek
ook als een bewijs voor die vooruitgang
gezien.

In dat vooruitgangsgeloof is lelijk de klad gekomen: we hebben twee wereldoorlogen achter de rug en de groei van wetenschap en techniek blijkt zich ook tegen het welzijn van de mensheid te kunnen gaan keren. Sommigen slaan van de weeromstuit door naar de andere kant en willen „terug naar de natuur” of de „goeie oude tijd”. Zij vergeten kennelijk dat de natuur zeer onmenselijk kan zijn, en dat vroeger tijden

LEZERS SCHRIJVEN

werd gemaakt, wettigt een repliek.

Ten eerste wordt in het naschrift „drankgebruik” verward met „drankverslaving”, een term die in het door mij gewraakte artikel niet voorkomt. Over „drankverslaving” lopen onze meningen weinig uiteen, maar ik heb met geen woord over dit verschijnsel gerept, waarvan de bestrijding feitelijk alleen maar (bijwijken) door een klinische behandeling kan worden bewerkstelligd; zeker niet door de maatregelen die de ANGOB voorstaat, zoals belemmering van de verkoop van alcoholhoudende dranken.

In het nawoord wordt verder verkondigd dat als hoogste ideaal van het humanisme

meestal veel slechter zijn geweest dan de huidige tijden (hier wreekt zich de vaak te geringe kennis van de geschiedenis bij veel mensen).

In humanistische kring heeft men met het badwater niet het kind willen weggooien, met het afdanken van het vooruitgangsgeloof niet de vooruitgang zelf om zeep willen helpen. Humanisten verstaan onder vooruitgang niet de ongeremde groei van wetenschap, techniek en economie maar wel het groeiend vermogen van mens en maatschappij zelf zin en vorm te geven aan het eigen bestaan in de richting van een menswaardiger wereld. Die vooruitgang komt er niet van zelf, en het is zelfs de vraag of we het eindpunt ooit bereiken. Maar je hoeft niet te slagen om toch te volharden. Wie nu de moed opgeeft, werkt ongewild mee aan het dichterbij komen van de ondergang.

Daarom is het van groot belang dat humanisten hun oude vooruitgangsgeloof niet inruilen voor het modieuze ondergangdenken maar voor een door ervaring wijs geworden en toch niet ontmoedigd vooruitgangdenken. De nu opgroeiende generatie heeft er recht op dat wij hen een perspectief geven op een menswaardiger wereld. Anders zal zij vluchten in verslaving, sekten of verdwazing. Ons redelijk optimisme is een beter perspectief op menswaardig overleven dan *geloven* tegen beter weten in of vluchten voor een ondergang die slechts door redelijk denken en handelen te vermijden is. *Rob Tielman*

Rob Tielman

moet worden beschouwd „zelfverwerking en zelfontplooiing van de mens in solidariteit met anderen”, en gesteld dat „elke verslaving (ook het nuttigen van een alcoholhoudend drankje?) het bereiken van dit ideaal in de weg staat”. Zelfs als dit zo zou zijn – en dat valt nog te bezien – en de zienswijzen van de ANGOB en het HV hier parallel zouden lopen, dan is dit nog geen rechtvaardiging voor het HV om propaganda voor de ANGOB te maken (trouwens evenmin voor de ANGOB om propaganda voor het HV te maken!).

Verenigbare doelstellingen zijn daartoe geen voldoende argument. Zoals Van Geuns dezer dagen bij de opening van het Jurriaan Pels Wooncentrum terecht zei, karakteriseren onderlinge verdraagzaamheid, akseptatie en tolerantie de levenshouding van de humanist, een levenshouding die, fundamenteel, bepaald niet voor de geheelonthouder geldt!

Het hek zou van de dam zijn als het HV als sponsor ging optreden voor elke organisatie waarvan sommige doelstellingen min of meer stroken met die van het HV, ongeacht de (soms allesbehalve humanistische) wijze waarop deze doelstellingen worden nagestreefd.

H. E. Kater (Eindhoven)

Reaktie

Eigenlijk zijn we het best eens, de heer Kater en ik. Immers, niet ik verwar drankgebruik met drankverslaving, maar dat doet de heer Kater. Want het artikel over het werk van de ANGOB (zie de „Humanist” van 15 februari j.l.) spreekt niet over drankgebruik, maar enkel over drankmisbruik en alcoholisme, verslaving dus. En daar over lopen onze meningen weinig uiteen zoals de heer Kater al schrijft. Het bewuste ANGOB-artikel behandelt op een zeer genuanceerde en humanistische wijze de mogelijkheden om alcoholisme te voorkomen en te bestrijden. Zo streeft de ANGOB naar beperkende maatregelen m.b.t. alcoholreklame en het aankweken van een kritische houding t.o.v. het eigen gebruik. Uit het artikel blijkt duidelijk dat deze „geheelonthoudersbond” niet meer probeert anderen hun geheelonthouderschap op te dringen, maar tracht het ontstaan van alcoholisme „te vertragen of te belemmeren”. Een behartigenswaardig streven, dachten wij, dat best aandacht verdient in de „Humanist”.

Hes van Huizen

Verbazing VOO-voorzitter

Nummer 9 van Uw blad opent met "de verbazing van voorzitter v. d. Jagt". Waarschijnlijk is de VOO-voorzitter het meest verbaasd geweest over de woorden "Buitengewoon Onderwijs", die hem (op bladz. 4) tot twee maal toe in de mond zijn gelegd. Want v. d. Jagt kent beter dan wie ook het verschil tussen "buitengewoon" en "bijzonder" onderwijs. Kennelijk heeft Peter Boss willen schrijven, dat het Bijzonder Onderwijs zich scherper gaat opstellen en dat v. d. Jagt niets tegen Bijzonder Onderwijs heeft. Zodat het openbaar buitengewoon onderwijs rustig kan doorgaan binnen de VOO, in de zekerheid dat v. d. Jagt daar niet alleen niets tegen heeft, maar daar principieel hartgrondig vóór is.

Mr. W. H. Sprenger (Domburg)

Naschrift redactie:
U heeft helemaal gelijk!

radio

NA VIJVEN EN ZESSEN
elke dinsdag 18.20-18.50 uur op
Hilversum 2

„Na vijven en zessen”, het aktualiteitenmagazine op de dinsdag (Hilversum II, 18.20-18.50 uur) sluit in de zomermaanden. Eerst komende weer „aktuele” uitzending is op dinsdag 2 september. Tot die tijd herhalen wij bijzondere zondagspecials.

Voor alle duidelijkheid: onze uitzendingen op de zondag gaan wel gewoon door. Die worden zoals gewoonlijk ook op deze plaats aangekondigd.

Een greep uit de programma's die we zullen herhalen:

Dinsdag 22 juli „Zonder zien, zonder zin?”, hoe is het om niet meer te kunnen zien? gesprekken met blinden over hun wanhoop, hun perspectief.

Dinsdag 29 juli „Jeugdwelzijn”, gesprekken met minderjarigen die van thuis of uit een kindertehuis zijn weggelopen.

Dinsdag 5 augustus. „Adwaïta” Pseudoniem voor de dichter en filosoof J. A. DèrMouw (1863-1919), een radio-portret.

Dinsdag 12 augustus „Plicht” gesprekken met Hans Korteweg en Marcel Messing over dit thema.

Wij, de redactie van „Na vijven en zessen” gaan in deze twee maanden natuurlijk niet alleen maar met vakantie. Dat doen we óók, maar verder willen we de vrijgekomen tijd gaan gebruiken om een aantal thema's voor het najaar en de winter voor te bereiden: bijv. onze bijdrage aan het grote HIVOS mensenrechten-project, verder gaan we een inventaris maken van alternatieve kleinschalige ondernemingen in Nederland (in samenwerking met de stichting MEMO – dat staat voor Mens en Milieuvriendelijk Ondernemen), ook proberen we een aantal discussies van de grond te krijgen over specifieke-humanistische thema's en gaan daar zgn. radiovormen bij zoeken. En verder speuren we naar oude of jonge, nog onbekende humanisten om portretten van te maken. Als vanouds staan we open voor suggesties: 030 - 318145.

Rina Spigt

Zondag 13 juli, 9.30-10.00 uur, Hilversum 2
EEN WIJKAGENT VOOR DE BIJLMER

Tussen de gigantische flatgebouwen in de Amsterdamse Bijlmermeer patrouilleert sinds kort weer een wijkagent.

Ronald van Oijen liep met hem mee en praatte verder met Bijlmerbewoners en collega's van het politiebureau daar over de functie van de wijkagent in zo'n betonnen buitenwijk.

Samenstelling: Ronald van Oijen;
Presentatie: Ruud Jans

Zondag 20 juli, 9.30-10.00 uur, Hilversum 2

HUMANISME IN NEDERLAND

In de kulturele geschiedenis van Nederland is er een voortdurend streven naar bevrijding. Bevrijding van het geloven op gezag, van verouderde tradities en dogmatiek.

Voorzover dit streven is gebaseerd op redelijkheid en geweten, op objectieve ervaringen en behoefte aan levensvreugde, kan men spreken van een humanistische strekking in deze emancipatie.

Aan de hand van het boek: „Humanisme in Nederland” van Anton Constandse besteden we de komende weken aandacht aan

deze emancipatiebeweging, van de middeleeuwen tot in onze 20e eeuw. Vanmorgen: „Helaas, Martijn, zal de wereld nog lang in zo'n treurige toestand blijven!”
Samenstelling; Piet Brinkman

Zondag 27 juli, 9.30-10.00 uur, Hilversum 2

HUMANISME IN NEDERLAND deel 2

Op het eind van de Middeleeuwen was het katholieke cultuurpatroon niet absoluut geldend meer. Voor velen bleek het antieke heidendom zeer veel waardevolle elementen te bevatten. Het middeleeuwse kerkgebouw rotte weg. Vanmorgen: Erasmus, „Ik was een muis, gewend te knagen”.
Samenstelling Piet Brinkman.

televisie

VIJF MINUTEN BEDENKTIJD
elke zondagavond 20.30-20.35
uur, Nederland 2

„HET LIJKT WEL EEN SPROOKJE”

vrijdag 18 juli, 23.00-23.50 uur,
Nederland 1

Een gezin trekt in een groot, vervallen huis in de provincie. De sfeer is gespannen. De ouders zijn niet in staat om elkaar te tonen wat er binnen in hen omgaat. Om het meisje te sparen, maar net zo goed uit lafheid, houden ze de onprettige kanten van de werkelijkheid voor hun dochtertje verborgen. Maar het vaak verwarrende gedrag van de volwassenen is voor het meisje tegelijkertijd grappig en beangstigend. In haar kiekeboe-spel met de werkelijkheid, gaat ze met een vreemdeling

mee op een nachtelijke tocht. Samen dalen ze af diep in het binnenste van een berg om hun angst kwijt te raken. Een tocht die uitkomt in de dageraad en de bevrijding van de moeder en de dochter.

Er zijn twee hoofdthema's in dit psychodrama van Kjell Grede. Zelden werd zo aangrijpend, maar ook zo spannend verbeeld hoeveel volwassenen kunnen leren van een kind. Een tweede thema vormt de gedachte dat we in de beklemming die ons bestaan soms oplevert, een uitweg kunnen vinden in onze verbeelding. Hierbij dringt zich dan de vraag op hoeveel fantasie toch weer te maken heeft met werkelijkheid.

LIBERALEN BIJ DE GRATIE GODS?

Kamerlid Roethof heeft voorgesteld het gebruik van gods naam in overheidsstukken voortaan aan een wettelijke regeling te onderwerpen (de tekst „koningin bij gratie gods” is in feite onwettig). Op 17 juni is dit voorstel tot grote verrassing van anti-theoretisch Nederland verworpen doordat de VVD met de konfessionelen meestemde. Het hoofdbestuur van het HV heeft de VVD-fractie (waarin zelfs een hoofdbestuurslid van het HV zit!) om opheldering gevraagd hoe zij dit op grond van haar liberale en democratische beginselen meent te kunnen verdedigen.

ONDERZOEK OVER SEKTE VAN START

De vaste kamerkommissie voor volksgezondheid gaat gegevens verzamelen over godsdienstige sekten zoals Children of God, Unified Family, Scientology en Transcendente Meditatie. Het gaat er daarbij vooral om na te gaan hoeveel jonge mensen afhankelijk raken van deze sekten, en hoe zij van deze „verslaving” kunnen worden genezen. Eerdere pogingen om hier meer zicht op te krijgen waren mislukt, onder andere door juridische akties van met name Scientology. Het Humanistisch Verbond is voornemens meer aandacht aan deze sektebewegingen te besteden. Inlichtingen zijn welkom.

VOORSTANDERS OPENBAAR ONDERWIJS NU OOK VERKIESBAAR

Na PvdA en D'66 heeft ook de VVD zich uitgesproken voor de verkiesbaarheid van onderwijzers uit het openbaar onderwijs in de gemeenteraad. Hierdoor kan een eind komen aan de merkwaardige diskriminatie dat tegenstanders van het openbaar onderwijs (zoals de leerkrachten van katholieke en protestantse scholen) wel, maar voorstanders, als de onderwijzer van de openbare school, niet in de gemeenteraad konden worden gekozen.

HET HV VERGADERT WAT AF

De afgelopen weken heeft overleg plaatsgevonden tussen het HV en Amnesty (over de anti-doodstraf-aktie), NVSH (over de abortuswetgeving), FNV (over herziening van de arbeidsethiek), COC (over de Youth for Christ-aktie), NIVON (over de school voor vrijwilligers), en met PvdA, VVD en D'66 (over een rechtspositieregeling voor hvo-geevenden). In de verbondsraadvergadering zal een evaluatie gemaakt worden van dergelijke maatschappelijke en politieke kontakten, ook op plaatselijk nivo.

BEGRIIP RAADSLIEDEN WEKT VERWARRING

Het begrip raadsman of -vrouw wordt gebruikt in verschillende kringen (rechtsspraak, maatschappelijk werk, HV).

Met name tussen de sociale en de humanistische raadslieden ontstaat wel eens verwarring. Het HV heeft daarom bij staatssekretaris Wallis de Vries aangedrongen op het stelselmatig gebruik van het begrip *sociale* raadslieden, omdat nogal wat instellingen voor maatschappelijk werk het begrip raadslieden gebruiken hetgeen verwarring schept met de (steeds meer voorkomende) *humanistische* raadslieden. Wie verwarringscheppende advertenties of mededelingen ziet, kan ook zelf bij de bewuste instelling reageren.

HUMANIST OP DE PERSOONSKAART

Het komt nog steeds regelmatig voor dat ambtenaren van de burgerlijke stand weigeren om iemand als humanist op de persoonskaart in te schrijven. Laat u niet van

de wijs brengen: u heeft recht op inzage van uw persoonskaart, u heeft recht op vermelding van uw humanistische levensovertuiging en op verwijdering van de godsdienst van uw voorouders. Mocht u worden tegengewerkt, schrijf dan naar het college van Burgemeesters en Wethouders en stuur een afschrift naar het HV (plaatselijk en landelijk).

HIVOS STELT VAN PRAAGFONDS IN

De HIVOS (Humanistisch Instituut voor Ontwikkelingssamenwerking) heeft een Jaap van Praagfonds ingesteld als afscheidskado voor de oud-voorzitter van HIVOS.

De nieuwe HIVOS-voorzitter Wim Meijer maakte de instelling van dit fonds bekend bij het feestelijke afscheid van Van Praag op 2 april. Het Jaap van Praagfonds zal eens per jaar een persoon, instelling, groep of organisatie een beurs of stipendium toekennen op grond van buitengewone verdiensten voor het werk in de ontwikkelingssamenwerking. De prijs omvat een bedrag van f 10.000,- en zal vermoedelijk eind 1980 voor het eerst worden uitgereikt.

AMNESTY

Het HV nam deel aan het overleg tegen de doodstraf dat Amnesty op 7 juni in Utrecht organiseerde.

„Humanisten gaan ervan uit dat alleen ieder mens zelf over het eigen voortbestaan mag beslissen. Daarom zijn wij principieel vóór het recht op euthanasie en tegen de doodstraf.

Het Humanistisch Verbond

Het Hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond roept sollicitanten op voor de functie van

RAADSMAN/-VROUW

voor de Humanistische Geestelijke Verzorging bij de Krijgsmacht

Deze funktionaris wordt op voordracht van het Hoofdbestuur benoemd door de Minister van Defensie.

Taak:

Als geestelijk verzorger beschikbaar zijn voor de mens in zijn situatie.

Belangrijke facetten van het werk:

- begeleiding in het persoonlijke vlak
- begeleiding van het vormingswerk in groepsverband binnen het kader van de geestelijke verzorging.

Vereisten:

Humanistische overtuiging.

Leeftijd van plm. 27 tot 40 jaar. Bij voorkeur een ervaren kracht van academisch of daarmee gelijk te stellen niveau.

Bezit van/of bereidheid tot studie voor het diploma Geestelijk Verzorger van het Humanistisch Opleidingsinstituut te Culemborg is vereist.

Salaris:

Afhankelijk van leeftijd en aantal dienstjaren vanaf f 3259,- tot f 7286,- per maand (exklusief 8% vakantie-uitkering).

Indiensttreding: 1 december 1980.

Nadere informaties zijn te verkrijgen bij het bureau Hoofdraadsman, Hoofdstraat 84 te Driebergen, tel. 03438 - 12878.

Sollicitaties binnen 14 dagen te zenden aan de Hoofdraadsman, dr. J. F. Sinke, Hoofdstraat 84, 3972 LB Driebergen-Rijsenburg.